

บทบาทสตรีอินเดีย ในประวัติศาสตร์

ตั้งแต่สมัยพุทธกาล
ถึงคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙

พนิดา ตระกูลเอก เรียบเรียง

บทบาทสตรีอินเดีย ในประวัติศาสตร์

ตั้งแต่สมัยพุทธกาล
ถึงคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙

บทบาทสตรีอินเดียในประวัติศาสตร์

ISBN (e-book) : 978-616-95018-7-9

พนิดา ตระกูลเอก : ผู้เรียบเรียง

โฮป สำนักพิมพ์

Hope.press2014@gmail.com

จัดทำโดย

สุปัญญา อึ้งหนองบัว

๑๐๙/๒๑ ซอยสวนสยาม ๓ คั่นนายาว กรุงเทพฯ ๑๐๒๓๐

ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๘

© สงวนลิขสิทธิ์ ตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. ๒๕๕๘

คณะบรรณาธิการ

สุริย์รักษ์ พันธุ์งาม, ฉลองรัฐ ไชยไพศาล

ศิลปกรรม

Hope Studio

*Indian Women
Who Made
History*

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์

รูปต่างๆที่นำมาลงในหนังสือเล่มนี้หลายๆรูปนั้นไม่สามารถสืบเสาะหาที่มาได้
ด้วยจำเป็นต้องอาศัยรูปในการอ้างอิงเพื่อความสมบูรณ์ของเนื้อหา

และเพื่อเป็นวิทยาทานในการมอบภูมิความรู้สู่สังคมที่เจ้าของภาพมีส่วนร่วม

จึงต้องขอขอบพระคุณพร้อมคำขออภัยมา ณ ที่นี้

ตรงกันข้าม หากข้อมูลและข้อเขียนใดๆในหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์

ไม่ว่าผู้ใดจะนำไปใช้อ้างอิงในด้านใดๆที่เกิดประโยชน์โดยไม่ให้โทษต่อสังคม

เจ้าของข้อมูลยินดีและอนุญาตให้นำไปใช้ได้อย่างไม่หวงแหนแต่ประการใด

จากสำนักพิมพ์

.....

ในวัฒนธรรมโบราณทั่วโลกมีหลายเชื้อชาติหลายเผ่าพันธุ์ซึ่งสตรีต้องต่อสู้กับขนบธรรมเนียมประเพณีของชาตินั้นประเทศนั้น ที่สร้างกฎเกณฑ์ขึ้นมาให้บุรุษมีสถานะที่เหนือกว่าสตรี เพราะสตรีมักที่จะถูกมองว่าเป็นเพศที่มีความอ่อนแอกว่าบุรุษทั้งในด้านสรีระและจิตใจ เมื่อบุรุษเห็นว่าตนมีร่างกายที่กำยำและมีจิตใจที่เด็ดขาดกว่า จึงเกิดความลำพองว่าตนมีความเก่งกาจกว่าสตรีในทุกด้าน จึงเป็นผู้เขียนกฎ และเป็นผู้จัดระเบียบสังคมโดยให้เพศของตนขึ้นมาเป็นผู้นำ และให้เพศหญิงเป็นผู้ที่เดินตาม ให้ตนเป็นผู้ทำงานนอกบ้าน และให้เพศหญิงอยู่ที่บ้านคอยเป็นผู้ดูแลบ้าน ทำงานบ้านงานเรือน คอยทำอาหาร และเลี้ยงดูลูกๆ ถึงจะมีบ้างที่ออกมาทำงานนอกบ้านก็มีจำนวนน้อยมาก เมื่อสังคมเป็นเช่นนี้จึงทำให้บุรุษเป็นใหญ่ เป็นผู้นำทั้งในบ้านและนอกบ้าน ทั้งสังคมเล็กสังคมใหญ่ ที่มีแต่บุรุษทั้งสิ้นเป็นผู้ที่คอยกำกับ

แต่ก็เชื่อว่าเพศชายจะเป็นใหญ่หรือมีความเข้มแข็งกว่าเพศหญิงเสมอไป อันที่จริงแล้วเพศหญิงที่มีความเข้มแข็งเช่นเดียวกับเพศชายก็มีให้เห็นตั้งแต่โบราณเช่นกัน อย่างเช่นในเทพปกรณัมของกรีกโบราณ จะเห็นได้ว่ามีเทพเจ้ากรีกที่เป็นเทพสตรีอยู่เป็นจำนวนมากด้วยเช่นกัน ซึ่งเชื่อกันว่ามีพลังกำลังและพลังอำนาจเช่นเดียวกับเทพบุรุษ หรือบางองค์ก็เหนือกว่าเสียอีก และก็ไม่เพียงแต่กรีกโบราณเท่านั้น ยังมีเทพเจ้าของชนชาติอื่นๆอีกมากมายหลายเผ่าพันธุ์เช่นกันที่มีเทพสตรีซึ่งทรงอำนาจอยู่หลายองค์ เช่น โรมัน อียิปต์โบราณ และเมโสโปเตเมีย ตัวอย่างเช่น **อเธนา** เทพีแห่งภูมิปัญญาและการทำสงครามของกรีกโบราณ, **ไดอานา** เทพีแห่งราตรีกาลและการล่าสัตว์ของโรมัน, **เซคห์เมต** เทพีแห่งสงครามและยารักษาโรคของอียิปต์โบราณ, **อิซทาร์** เทพีแห่งการทำสงครามและความรักของเมโสโปเตเมียในยุคโบราณ เป็นต้น หรือแม้แต่มนุษย์ก็ตามสตรีก็ยังสามารถขึ้นนั่งอยู่ในตำแหน่งสูงสุดของการปกครองอาณาจักรหรือจักรวรรดิได้เช่นกัน อย่างเช่น **ฮัตเชปซุต** ผู้ซึ่งเป็นฟาโรห์หญิง หรือประมุขปกครองสูงสุดของอียิปต์โบราณ, **อู๋ เจ้อเทียน** หรือ **บูเช็กเทียน** อ๋องเต้หญิงองค์แรกและองค์เดียวของอาณาจักรจีนในสมัยราชวงศ์ถัง, **ซอนต็อก** ราชินีแห่งอาณาจักรชิลลาของเกาหลียุคโบราณ ผู้เป็นประมุขสูงสุดที่ปกครองอาณาจักรชิลลา เป็นต้น

ยังคงมีตัวอย่างของสตรีผู้มีความสามารถและความเข้มแข็งดุดิบบุรุษ และเหนือกว่าบุรุษอีกมากมาย ทั้งที่เปิดเผยและยังซ่อนตัวอยู่ทั่วทุกหนแห่งในโลกอีกมากมาย ทั้งในระดับโลก ระดับประเทศ และระดับท้องถิ่น ทั้งที่มีการบันทึกไว้และไม่มีการบันทึกไว้ก็ตาม เรื่องราวของสตรีเหล่านี้ น่าสนใจและน่าศึกษาอย่างมาก ว่าสิ่งใดกันแน่ที่หล่อหลอมสตรีเหล่านั้นขึ้นมาจนแข็งแกร่งขึ้นในสังคมส่วนใหญ่ที่บุรุษมักเป็นผู้นำ รวมไปถึงการต่อสู้บนเส้นทางที่สตรีเหล่านั้นขึ้นมาเป็นผู้นำเหนือบุรุษในสังคมของตนว่าเป็นไปเช่นไร ด้วยความศรัทธาและยกย่องในความสามารถของสตรีผู้

เป็นเพศแม่ที่แข็งแกร่ง ท่ามกลางโลกของบุรุษที่เป็นเพศพ่อ ซึ่งขึ้นมากุมบังเหียนโลกส่วนใหญ่ **สนพ. ไฮป** จึงได้จัดทำ **“บทบาทสตรีอินเดียในประวัติศาสตร์ ตั้งแต่สมัยพุทธกาล ถึงคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙”** เล่มนี้ขึ้น โดยได้เลือกสตรีผู้มีชื่อเสียงชาวอินเดียจำนวน ๒๐ ท่าน ซึ่งมักจะไม่ค่อยมีการพูดถึงกันมากนัก เพื่อให้ท่านผู้อ่านได้รู้จักบุคคลเหล่านี้กระจ่างชัดมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังได้เสนอประวัติศาสตร์ในยุคสมัยของสตรีเหล่านั้นเพื่อให้ทราบถึงที่มาที่ไป และเหตุการณ์ต่างๆในยุคสมัยนั้นซึ่งได้สร้างโอกาสให้สตรีบุคคลต่างๆที่เลือกมาเสนอเอาไว้ในหนังสือเล่มนี้ แสดงศักยภาพของพวกนางให้เห็นประจักษ์ว่า ไม่ได้มีความด้อยกว่าผู้ชายเลยแต่อย่างใด รวมถึงถึงสิ่งซึ่งทำให้พวกนางสามารถลุกขึ้นสร้างประวัติศาสตร์และสร้างความเปลี่ยนแปลงในหลายๆด้านให้แก่ประเทศอินเดีย ซึ่งแม้แต่ในตำราเรียนหรือหนังสืออ่านนอกตำราก็มักจะไม่ได้กล่าวถึง หนังสือเล่มนี้ต้องการเพียงการมีส่วนร่วมเพื่อจะแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของสตรีชาวอินเดียรวมถึงสตรีทั่วโลก ให้ได้รับการยกย่องอยู่ในหน้าประวัติศาสตร์ที่มักไม่มีใครกล่าวถึง ไม่ให้จางหายไปจากความทรงจำได้ ซึ่งพวกนางก็ได้พิสูจน์ให้เห็นอย่างชัดเจนด้วยผลงานแล้วว่า **“สิ่งใดในโลกนี้ที่บุรุษทำได้ สตรีก็ทำได้ไม่แพ้บุรุษเช่นกัน”**

ประวัติศาสตร์สร้างภูมิปัญญา

สำนักพิมพ์ ไฮป

สารบัญ

.....

พระมหาปชาบดี โคตม

พระมารดาเลี้ยงของเจ้าชายสีตธัตตะ
ผู้เป็นภิกษุณีรูปแรกในพระพุทธศาสนาและบรรลุเป็นพระอรหันต์
๒๙

อมราปาลี

คณิกาหลวงแห่งเวสาลี
ผู้บวชเป็นภิกษุณีจนบรรลุพระอรหันต์
๔๓

รานี มาตาลาชา

ราชินีผู้สอนโอรสให้เติบโตใหญ่อย่างมีจริยธรรม
ด้วยเพลงกล่อมเด็กอันเป็นที่เล้าขานจนถึงทุกวันนี้
๕๙

สุรียัตนา

เจ้าหญิงแห่งอโยธยาของอินเดีย
ผู้ไปเป็นราชินีของกษัตริย์แห่งกายาของเกาหลี
๗๑

ภามาตี

ภริยาของนักปรัชญา วัชสพาตี มีสระ
ผู้คอยปรนนิบัติสามีให้สร้างสรรค์ผลงานอันโด่งดังอย่างไม่ถอย
๘๕

อัคคา มหาเทวี

สตรีผู้ละทิ้งวัตรรอบกายทุกอย่าง ท่องไปทุกที่ด้วยร่างกายเปลือยเปล่า
เพื่อมุ่งสู่ทางธรรมตามความเชื่อของศาสนาเซน
๙๙

ราเชีย สุลตানা

สตรีที่สืบสายมาจากราชวงศ์กาส ผู้ก้าวขึ้นเป็นสุลต่านหญิงองค์เดียว
ที่ปกครองรัฐสุลต่านเดลี
๑๑๑

รุทมะ เทวี

ราชินีแห่งราชวงศ์กาคะตียะ
ผู้มีความเข้มแข็งเยี่ยงชายชาตรี
๑๒๕

รานี ปัทมาวตี

ราชินีผู้ปกป้องศักดิ์ศรีสตรี
นำเหล่าสตรีผู้สูญเสียสามีในสงครามพลีชีพ ไม่ยอมตกเป็นเชลย
๑๓๙

สุลตানা จันด์ บีบี

ราชินีนักรบแห่งที่ราบเดคคาน ผู้นำกองทัพปกป้องบ้านเมือง
จากการรุกรานของจักรวรรดิมุกล
๑๕๕

สารบัญ

.....

ราณี ทูรคาวตี

ราชินีราชบุตร ผู้จับดาบขึ้นต่อสู้กว่า ๕๐ สมรภูมิ
เยี่ยงชายเอกสามศอก โดยที่ไม่เคยพ่ายแพ้ให้แก่ศัตรู
๑๖๙

คิรัน เทวี รารอร์

ราชินีราชบุตรผู้อาวหาญ ถือกริชจ่อคอหอยอศรัย อัครบาร ผู้ยิ่งใหญ่
เพื่อรักษาศักดิ์ศรีที่ถูกล่วงเกิน
๑๘๓

โยดา ไบ

เจ้าหญิงอินดูลาวราชบุตร
ผู้เป็นราชินีของกษัตริย์มุสลิม อัครบาร มหาราชแห่งราชวงศ์มูกุล
๑๙๕

อนาร์กาลี

ตำนานของหญิงคนิกาผู้เป็นรักต้องห้ามของเจ้าชายชาลิม
ที่ต่อมาก็คือกษัตริย์ จาฮังกีร์
๒๐๙

มุนดัช มาฮาล

ราชินีของกษัตริย์ ชาห์ จาฮาน
ผู้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างอนุสรณ์แห่งความรัก กัษมาฮาล
๒๒๓

มาสตานี

ตำนานรักอันอมตะแห่งมาระธา
แม้จะสมหวังแต่ก็ถูกกีดกันด้วยเรื่องความต่างทางศาสนา
๒๓๙

มาร์ ลากา จันดา

หญิงคนิกาหลวงผู้มีความสามารถอันหลากหลาย
ทั้งการเดินร่ำอันอ่อนหวานและการรบเยี่ยงบุรุษ
๒๕๓

อาฮิลยา ไบ โฮลการ์

ราชินีแห่งมาระธา ผู้ไม่เลือกพลีชีพตามสามีที่เสียชีวิตในสงคราม
แต่จับดาบและขึ้นนั่งบัลลังก์แทน
๒๖๕

เบกุม อัชรัต มาฮาล

ชายากษัตริย์แห่งอ่าวดีห์ ผู้ลุกขึ้นนำการต่อต้านอังกฤษ
ซึ่งนำไปสู่สงครามอินเดีย-อังกฤษครั้งแรก
๒๗๗

ราณี ลักษมี ไบ

ราชินีนักรบแห่งฉานสี ผู้นำประชาชนลุกขึ้นต่อต้าน
การยึดครองอินเดียของอังกฤษอีกผู้หนึ่ง
๒๙๑

บทนำ

.....

ผู้หญิง เป็นเพศที่อ่อนแอจริงหรือ ? เรามักจะได้ยินกันแต่คำอวย
ผู้ชายว่าเป็นเพศที่แข็งแรง ผู้หญิงจึงมักจะถูกผลักให้ไปอยู่ข้างหลังเสมอ
จนมักจะได้ยินคำพูดประเภทกดขี่ทางเพศเกิดขึ้นเป็นประจำ เช่น ผู้ชาย
เป็นช้างเท้าหน้า ผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลังบ้าง หรือบ้างก็ผู้หญิงควรอยู่แต่
เหย้าเฝ้าแต่เรือน เรื่องข้างนอกปล่อยให้เป็นผู้ชาย หรือที่หนักไปอีก
คือ ผู้หญิงควรรู้ที่ยืนของตัวเอง อย่าได้ยื่นเสมอผู้ชาย คำเหยียดหยามที่
รุนแรงต่อเพศหญิงเช่นนี้มีออกมาอย่างมากมายเกินกว่าที่จะนับได้ ซึ่งก็
ยังมีมาอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงยุคปัจจุบันก็ยังไม่หมด
สิ้นไปแต่อย่างใด แม้ในยุคสมัยปัจจุบันจะเห็นได้ชัดเจนขึ้นว่า ผู้หญิงนั้น
ขึ้นมามีบทบาทสำคัญต่อสังคมโลกอย่างมากมายเพียงใด ไม่ว่าจะเป็นใน
ด้านไหนๆก็ตาม ผู้หญิงก็ขึ้นมายืนแถวเดียวกับผู้ชาย หรือล้ำหน้าไปกว่า
ผู้ชายนับเป็นจำนวนมากแล้วไม่ว่าจะเป็นที่ใด หรือประเทศไหนๆในโลก

ก็ตาม แต่ถึงแม้ว่าโลกจะพัฒนาจนทุกสิ่งทุกอย่างก้าวหน้ารวดเร็วไปกว่าสมัยโบราณอย่างมากเพียงใดก็ตาม ก็ยังคงมีมนุษย์ผู้ชายอีกนับเป็นจำนวนมากเช่นกันที่ความคิดความอ่านกลับไม่ได้พัฒนาให้ก้าวหน้าตามไปพร้อมกับโลกด้วยเลยแต่อย่างใด ผู้ชายเหล่านี้ยังถือตัวถือตนว่าเหนือกว่าผู้หญิง และยังคงหลงตัวเองอยู่ว่าพวกตนเป็นเพศที่แข็งแกร่ง เหมือนกับว่าตนยังเป็นมนุษย์ในยุคดึกดำบรรพ์ที่รู้จักแต่การใช้กำลังมากกว่าใช้สมอง ยิ่งในประเทศที่มีกวดต้วว่าเป็นประเทศที่มีความเจริญเหนือกว่าใคร เป็นประเทศที่มากด้วยเสรีภาพ และมีกฎหมายพิทักษ์สิทธิสตรีออกมาอย่างมากมาย ประเทศเหล่านั้นกลับเป็นประเทศซึ่งเป็นต้นแบบของวัฒนธรรมการใช้กำลังตัดสินทุกสิ่งทุกอย่าง ที่เชื่อว่าผู้มีกำลังเข้มแข็งกว่าเท่านั้นจึงเป็นผู้ครองโลก โดยเฉพาะพวกผู้ชายในประเทศเหล่านั้นก็เต็มไปด้วยพวกผู้ชายที่เหยียดเพศมากมาย เพราะถูกปลูกฝังให้เชื่อว่าความเข้มแข็งเท่านั้นจึงจะชนะทุกสิ่งทุกอย่างมาตั้งแต่เล็กจนบ้าพลัง บ้าความยิ่งใหญ่ไปกันหมด ความคิดเหล่านี้คือเชื้อร้ายที่บ่มเพาะสังคมของตนให้เห็นความเข้มแข็งเป็นใหญ่ และเกิดความลำพองตนว่าเหนือกว่าใคร จนนิยมใช้กำลังกันไม่ว่าจะนอกบ้านในบ้าน เพราะเชื่อในความยิ่งใหญ่ของตนเอง คนพวกนี้เองที่ยังคงหลงยุคหลงสมัยและคิดว่าผู้ชายเข้มแข็งกว่าผู้หญิง และต้องเป็นผู้กำหนดทุกสิ่งทุกอย่างเหมือนกับแนวคิดที่ถูกปลูกฝังกันในประเทศของตน หนักเข้าก็ตบตีภรรยา ตบตีลูก เพราะเห็นว่าไม่เชื่อฟังตน

ไม่ทราบแน่ชัดนักว่าสังคมที่คิดว่าผู้ชายเป็นใหญ่นั้นเริ่มต้นขึ้นมาเมื่อใดกันแน่ อาจเริ่มขึ้นมาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ตามที่เชื่อกันว่าเป็นไปตามธรรมชาติของสัตว์ที่ถูกสร้างขึ้นมานั้น ผู้ชายจึงต้องเดินนำเพราะว่ามีความแข็งแรงกว่า ส่วนผู้หญิงต้องเดินตามเพราะอ่อนแอกว่า เนื่องจากธรรมชาติสร้างมาแบบนั้น หรืออาจเริ่มมีมาจากการที่มนุษย์เริ่มคิดเรื่องการต่อสู้เพื่อปกป้องตนเองและกลุ่มของตน ความเชื่อเรื่องผู้ชายมีความ

ภาพโฆษณาในสหรัฐอเมริกาสมัยสงครามโลก ที่ให้สตรีออกมาทำงานเมื่อผู้ชายออกไปรบ

เข้มแข็งกว่า จึงต้องเป็นผู้ทำหน้าที่ในการต่อสู้รบราฆ่าฟันเพื่อจะปกป้อง
คนของตนก็เกิดขึ้นด้วยสาเหตุนี้ และกลายเป็นหน้าที่ซึ่งจะต้องทำเช่นนี้
ตลอดมา จนผู้ชายก็เริ่มเชื่อในพลังกำลังของตนและเกิดความลำพองขึ้น
ซึ่งความลำพองนี้เองที่ทำให้ผู้ชายต้องเป็นผู้ออกกฎ ออกคำสั่งให้ผู้หญิง
จะต้องปฏิบัติตามจนกลายเป็นเงื่อนไขที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดมา
เช่นกัน แต่เงื่อนไขดังกล่าวนี้ก็ได้เป็นเช่นนั้นเสมอไป ถ้าหากมีสังคมที่
ผู้หญิงมีความเข้มแข็งกว่า และขึ้นมาทำหน้าที่ที่น่าสังคม ปกป้องหมู่เหล่า
แทนผู้ชาย โดยที่ผู้ชายก็ต้องคอยเป็นผู้รับคำสั่งในทางกลับกัน ซึ่งสังคม
เช่นนี้ก็มีกล่าวถึงในสมัยโบราณตามหลักฐานหลายๆ แห่งเช่นกัน ที่มี
การกล่าวถึงชนกลุ่มหนึ่งที่เรียกว่า “อเมซอน” ชนกลุ่มนี้เป็นสังคมซึ่งมี
ผู้หญิงเป็นใหญ่ เป็นผู้นำสังคม เป็นนักรบคอยปกป้องบ้านเมืองของตน
และทำหน้าที่ทุกอย่างเช่นที่สังคมผู้ชายเป็นใหญ่ทำ และทำได้ดีอย่างไม่

ชาติตกบกพร่อง ชน อเมซอน กลุ่มนี้กล่าวกันว่าแผ่นดินของตนอยู่ตรงบริเวณทิศเหนือของคาบสมุทรอนาโตเลีย หรือที่ตั้งของประเทศตุรกีในปัจจุบัน ซึ่งในมหากาพย์ *อีเลียด* ของ *โฮเมอร์* นักประพันธ์ชาวกรีกในสมัยโบราณ หรือที่มักรู้จักกันในเหตุการณ์ *การล่มสลายของกรุงทรอย* นั้นได้กล่าวถึงชาว อเมซอน ว่าเป็นเผ่าพันธุ์นักรบที่มีความอาจหาญเป็นอย่างมาก แต่ที่สำคัญก็คือนักรบชาว อเมซอน นั้นมีแต่ผู้หญิง และสังคมของชาว อเมซอน ก็เป็นสังคมที่ผู้หญิงเป็นใหญ่ ผู้หญิงล้วนแต่มีตำแหน่งหน้าที่ที่สำคัญตั้งแต่ประมุขลงมาจนถึงตำแหน่งพลทหารจะเป็นผู้หญิงทั้งสิ้น ชาว อเมซอน จึงปกครองโดยราชินีถืออำนาจสูงสุด ส่วนผู้ชายจะมีหน้าที่เป็นข้ารับใช้ ผู้ใช้แรงงาน ช่างฝีมือ หรือมีหน้าที่เพียงเพื่อให้คอยสร้างความบันเทิงและสำหรับสืบเผ่าพันธุ์เท่านั้น สังคมของชาว อเมซอน จึงให้ความเคารพเพศหญิงไม่เหมือนกับสังคมอื่นๆ และการที่ผู้หญิงชาว อเมซอน มีความเข้มแข็งเหนือกว่าผู้ชายเช่นนี้ เล่ากันไว้ในเทพปกรณัมของชาวกรีกโบราณว่า สืบเนื่องจากสาเหตุที่ *โอเทรรา* ซึ่งเป็นราชินีองค์แรกของชาว อเมซอน นั้น ได้สร้างวิหารเพื่อสักการะ *แอริส* เทพเจ้าแห่งสงครามและความกล้าหาญของชาวกรีกขึ้นตรงกลางทะเลทราย และได้ถวายตัวเป็นชายาผู้หนึ่งของ *แอริส* จากนั้น *แอริส* จึงช่วยนางสร้างเมือง *เฮมิสไซรา* ขึ้นที่ริมฝั่งแม่น้ำ *เฮอร์โมดอน* ทางทิศใต้ของทะเลดำ และอยู่ทางตอนเหนือของอนาโตเลีย ซึ่งต่อมาก็คือเมืองหลวงของชาว อเมซอน นั่นเอง *โอเทรรา* จึงเป็นราชินีองค์แรกของ อเมซอน

ราชินี *โอเทรรา* มีธิดากับ *แอริส* ด้วยกัน ๒ องค์ คือ *ฮิปโปไลตา* กับ *เพนเธซิเลีย* ซึ่งทั้งสองต่างก็ขึ้นมารับช่วงสืบทอดตำแหน่งราชินีนำชาว อเมซอน ต่อไปด้วยกันทั้งคู่ แต่ราชินีองค์ที่ถูกกล่าวถึงใน *อีเลียด* ก็คือ *เพนเธซิเลีย* โดยชาว อเมซอน นั้นเป็นพันธมิตรกับชาว *โทรจัน* หรือ *ทรอย* ที่มีเขตแดนอยู่ทางทิศตะวันตกของอนาโตเลีย ริมฝั่งทะเลเอเจียน เมื่อชาวกรีกบุกเข้าโจมตีเมืองทรอย ราชินี *เพนเธซิเลีย* จึงนำเหล่านักรบ

ภาพของผู้หญิงอเมซอน นักรบบนหลังม้าที่มีความเข้มแข็งเหนือกว่าผู้ชายหลายคน

หญิงชาว อเมซอน มาช่วยหลือทroy แต่ถึงนางจะมีความห้าวหาญและ
เป็นนักรบที่เก่งกาจเพียงใดก็กลับต้องพ่ายแพ้ให้แก่ อคิลลิส ผู้เป็นนักรบ
คนสำคัญของฝ่ายชาวกรีกที่บุกข้ามน้ำข้ามทะเลมาโจมตีเมืองทroy จาก
การที่เจ้าชายทroyผู้หนึ่ง คือ ปารีส ไปลักพาตัวราชินีชาวกรีก คือ เฮเลน
มาที่ทroy โดยใน อีเลียด นั้นได้เล่าถึงฉากการต่อสู้ระหว่าง เพนเธซีเลีย
กับ อคิลลิส ไว้อย่างเร้าใจว่าทั้งสองคือคู่ต่อสู้ซึ่งมีฝีมือกำลังกันมาก จน
เมื่อทั้งสองต้องต่อสู้กันตัวต่อตัวกลางสนามรบนั้น อคิลลิส ได้สับสายตา
กับ เพนเธซีเลีย ที่ซ่อนอยู่ภายใต้หมวกเหล็กของนางเป็นครั้งแรกจนเกิด
ความหลงรักนางขึ้นมาในบัดดลอย่างไม่มีเหตุผล แต่ในที่สุดเขาก็ปลั้งมือ
สังหารนางลงด้วยคมดาบในมือกลางสนามรบแห่งนั้นเอง เหตุการณ์นี้ฝัง
ในจิตใจของ อคิลลิส ตลอดมา เขารู้สึกผิดต่อ เพนเธซีเลีย ที่ได้สังหารนาง
กระทั่งในเวลาต่อมาเขาก็ถูก ปารีส สังหารลง ก่อนสงครามจะยุติลงโดย

ฉากการต่อสู้ระหว่างนักรบชาวเมซอนกับชาวกรีกในสงครามโทรจัน หรือทรอย

ฝ่าย ทรอย เป็นฝ่ายพ่ายแพ้และอาณาจักรมีอันต้องล่มสลายลง เล่ากันว่าสาเหตุซึ่งทำให้กรุงบึงชาว อเมซอน มีความกล้าหาญ และมีความเชี่ยวชาญในการรบนั้น ไม่ใช่เพียงเพราะราชินีของเผ่าพันธุ์ อเมซอน คือ ชายาของ แอริส ผู้เป็นเทพแห่งสงคราม แล้วยังสืบสายเลือดต่อมาจนถึงทายาทเท่านั้น แต่เหล่าหญิงชาว อเมซอน นั้นฝึกฝนการต่อสู้และวิธีการเอาตัวรอดอย่างโหดโชนมาตั้งแต่วัยเด็กแล้ว และเมื่อเติบโตเป็นสาวแล้ว ผู้หญิง อเมซอน ทุกคนก็จะต้องตัดเต้านมออกข้างหนึ่ง เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคในการสพายกระบองธนูและคันธนูในยามต้องออกรบอีกด้วย เพียงแค่เรื่องนี้ก็ทำให้เห็นถึงความกล้ากล้าที่แม้แต่ผู้ชายก็ไม่อาจที่จะเทียบกับพวกนางได้เลย

เรื่องราวของผู้หญิงชาว อเมซอน นี้เป็นเพียงแค่ตัวอย่างเดียว ที่มีความชัดเจนในการแสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญของเพศหญิง หากว่ามีผู้ชายคนไหนที่ยังคงถูกเพศหญิงว่าเป็นเพศที่อ่อนแอ ก็ต้องลองไปเกิดในสังคมที่มีผู้หญิงเป็นใหญ่แบบชาว อเมซอน นี้ดู แม้ว่าสังคมเช่นนั้นจะฟังดูเป็นสังคมในอุดมคติที่กล่าวไว้เพียงในตำนาน หรือเทพปกรณัมของชาวกรีกโบราณเท่านั้น แต่ก็เชื่อว่าจะต้องมีสังคมซึ่งผู้หญิงเป็นผู้ชี้้นำทุกสิ่งทุกอย่าง ถึงแม้จะไม่เด็ดขาดชัดเจนอย่างเช่นเผ่าพันธุ์ อเมซอน ก็ตาม ก็เชื่อว่าจะต้องมีชื่อนอยู่ตรงที่แห่งไหนในโลกสักแห่ง เพราะแม้แต่สังคมขนาดเล็กอย่างสังคมครอบครัวก็ยังมิให้เห็นอยู่ดาดขึ้น ที่ผู้หญิงเป็นผู้นำครอบครัว และผู้ชายเป็นผู้ตาม ผู้ชายเหล่านั้นจะได้รู้ว่าใครคือผู้อ่อนแอกว่า ซึ่งอันที่จริงแล้วความอ่อนแอนั้นไม่ได้อยู่ที่สรีระ แม้จะตัวเล็กกว่าก็ใช่ว่าเป็นผู้อ่อนแอกว่าเสมอไป จะอ่อนแอหรือเข้มแข็งหรือไม่นั้นจึงอยู่ที่จิตใจมากกว่า หากจิตใจมีความเข้มแข็งแล้ว แม้ว่าการแจะแข็งแกร่งปานไหนก็ตามก็หาทางถล่มมันลงมาจนได้ ซึ่งเราก็มักเห็นผู้หญิงจำนวนมากที่สามารถทำงานที่ยากเย็นแสนเข็ญและหนักหน่วงได้เช่นเดียวกับผู้ชายมากมาย ไม่ว่าจะเป็นงานที่ต้องใช้กำลังก็ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าผู้ชายเลย

ยังคงมีตัวอย่างความเข้มแข็งและความกล้าหาญของเพศหญิงให้เห็นอีกมากมาย หรือในยุคสมัยปัจจุบันก็มีอยู่เป็นจำนวนมาก โดยจะขอยกตัวอย่างที่เป็นชาวโคงดงกันทั่วโลก จนกระทั่งมีการยกย่องให้นางเป็นแบบอย่างของสตรีนักต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนผู้มีความกล้าหาญต่อสู้กับอำนาจรัฐที่ไม่ชอบธรรม และกลายเป็นไฟดวงแรกที่ถูกจุดขึ้นและนำไปสู่ความเปลี่ยนแปลงอย่างมากมายในเวลาต่อมา ก็คือกรณีการต่อสู้เพื่อเสรีภาพอันเท่าเทียมกันให้กับคนผิวดำในสหรัฐอเมริกาที่ถูกกดขี่มาเป็นเวลานานของนาง **โรซา พาร์กส์** ผู้มีเชื้อสายแอฟริกัน-อเมริกัน หรือคนอเมริกันผิวดำในสหรัฐอเมริกานั้นเอง เธออาศัยอยู่ที่เมืองมอนต์โกเมอรีรัฐอลาบามา รัฐทางตอนใต้ของสหรัฐอเมริกาที่มีการเหยียดอย่างเข้มข้นมาเป็นเวลานานแล้ว ตามปกติคนผิวดำมักจะใช้ชีวิตในสังคมร่วมกับคนผิวขาวในรัฐทางตอนใต้รัฐต่างๆของสหรัฐอเมริกานั้นยากอยู่แล้ว เพราะการเหยียดผิวถูกบ่มเพาะขึ้นในรัฐเหล่านั้นมาเป็นเวลาช้านานแล้ว แต่ที่ทำให้ยากอย่างแสนสาหัสมากยิ่งขึ้นนั่นก็คือ การออกกฎหมายที่เรียกว่า **กฎหมาย จิม โครว์** ซึ่งเป็นการแยกคนผิวดำออกจากคนผิวขาวไม่ให้ใช้สังคมร่วมกันอย่างเด็ดขาด โดยเฉพาะด้านสาธารณูปโภคต่างๆที่จะต้องใช้ร่วมกัน กลับมีการแยกไม่给人ผิวขาวและคนผิวดำใช้ปะปนกันอย่างเด็ดขาด เช่นห้องน้ำสาธารณะก็ต้องแยกส่วนกัน 给人ผิวดำเข้าทางหนึ่ง คนผิวขาวเข้าอีกทางหนึ่ง หรือรถเมล์รถสาธารณะต่างๆก็ต้องแยกกัน คนผิวขาวขึ้นและนั่งในที่นั่งด้านหน้า ส่วนคนผิวดำก็ขึ้นและนั่งที่นั่งทางด้านหลัง และอีกมากมายจีปาะะที่กีดกันคนทั้งสองกลุ่มออกจากกันอย่างถาวร แต่ที่สำคัญก็คือสิ่งเหล่านี้ก็กลับกลายเป็นวัฒนธรรมที่ฝังแน่นในสังคมมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆเนื่องจากมีกฎหมายหนุนหลังอยู่ ซึ่งก็ทำให้เกิดสังคมเลือกปฏิบัติแพร่กระจายออกไปมากขึ้นเรื่อยๆ ที่คนผิวขาวเหยียดคนผิวดำหนักข้อขึ้นไปเรื่อยๆเนื่องจากมีกฎหมายดังกล่าวนี้เอง ไม่เพียงเท่านั้น แม้แต่ผู้รักษากฎหมายหรือตำรวจกับกระบวนการยุติธรรมต่างๆ

ที่ส่วนมากมีเจ้าหน้าที่เป็นคนผิวขาวทั้งสิ้นก็ยังเข้าข้างคนผิวขาวด้วยกัน เมื่อเกิดการร้องเรียนหรือคดีความขึ้น กฎหมายดังกล่าวนี้จึงถือเป็นหอก ข้างแคร่คอยทิ่มแทงคนผิวดำมาโดยตลอด ซึ่งเหตุการณ์ที่แสดงถึงความ กล้าหาญของ โรซา พาร์คส์ ก็เกิดขึ้นจากความอัดอั้นตันใจของคนผิวดำ ที่มีต่อกฎหมายกดขี่ที่ออกในประเทศเสรีฉบับดังกล่าวนั่นเอง

เหตุการณ์ดังกล่าวนี้เกิดขึ้นในเดือนธันวาคม ค.ศ. ๑๙๕๕ โรซา พาร์คส์ ผู้มีอาชีพเป็นช่างตัดเย็บและเลขานุการในสมาคมสิทธิคนผิวดำ แห่งหนึ่งได้ขึ้นรถเมล์เพื่อไปทำงาน แต่วันนั้นที่นั่งของคนผิวดำด้านท้าย รถนั้นแน่นมาก แต่เธอเห็นว่าที่นั่งในส่วนของคนผิวขาวด้านหน้ารถกลับ ว่าง ซึ่งเธอนั้นก็อดอัดกับเรื่องนี้มานานแล้ว ที่เธอมักจะเห็นที่นั่งของคน ผิขาวว่างอยู่เป็นประจำ ในขณะที่ที่นั่งของคนผิวดำกลับแออัดยัดเยียด กัน และคนขับรถก็มักจะออกปากด่าทอคนผิวดำที่ล้ำเส้นเข้ามาในที่นั่ง ของคนผิวขาวอย่างหยาบคายเป็นประจำ และในวันนั้นก็เช่นกัน คนขับ ก็ยังคงบ่นด่าคนผิวดำกันไม่ให้ใครล้ำเส้นเข้ามาในที่นั่งของคนผิวขาวทั้ง ที่ไม่มีใครกล้าเข้าไป ซึ่งผู้โดยสารในวันนั้นมีผู้ชายผิวดำอยู่เป็นส่วนใหญ่ และไม่มีใครที่กล้าจะไปมีปากเสียงกับคนขับรถ เพราะหมายถึงพวกเขา จะต้องถูกตำรวจจับขึ้นโรงขึ้นศาล และต้องถูกปรับเป็นเงินมากโข หรือ ไม่ก็ถูกหาเรื่องซ่อมหาเรื่องจับตัวไปคุมขังในโทษฐานขัดขืนการจับกุมก็ เป็นได้ แต่ โรซา พาร์คส์ ไม่ยอมทนอีกต่อไป เธอจึงท้าทายกฎหมายที่ไม่ ยุติธรรมดังกล่าวด้วยการเดินไปที่ที่นั่งส่วนของคนผิวขาวแล้วนั่งลงโดย ไม่สนใจใยดี แม้คนขับจะด่าทอเธออย่างรุนแรงเพียงใดก็ตาม พอคนขับ พยายามจะมาลากตัวเธอออกจากที่นั่ง เธอก็ยังแข็งขันไม่ยอมให้ลากตัว ไปแต่อย่างใด กระทั่งคนขับรถเมล์ก็ถอดใจ จึงลงไปตามตำรวจมาจับกุม เธอแล้วพาเธอไปยังสถานีตำรวจ นับจากจุดนี้เอง เมื่อข่าวการต่อต้าน กฎหมาย จิม โครว์ ของ โรซา พาร์คส์ ถูกแพร่ออกไปทั่ว จึงทำให้องค์กร เพื่อสิทธิมนุษยชนและองค์กรสิทธิของคนผิวดำต่างๆได้ยื่นมือเข้ามาให้

นาง โรซา พาร์คส ซึ่งนั่งอยู่ในที่นั่งของคนผิวขาว ภาพนี้ถ่ายภายหลังจากเหตุการณ์จริง

ความช่วยเหลือเรื่องการต่อสู้ทางด้านกฎหมายและการต่อสู้ทางสังคม รวมไปถึง **สาธุคุณ มาร์ติน ลูเธอร์ คิง จูเนียร์** ซึ่งเป็นนักเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิมนุษยชนที่ใครๆต่างให้การยกย่องก็ยังคงเข้ามาช่วยเหลือแก่เธอด้วยเช่นกัน เหตุการณ์ดังกล่าวจึงนับเป็นการปลุกกระแสให้คนผิวดำในมอนต์โกเมอรี่ต่างลุกขึ้นมาประท้วงกันทั่วทั้งเมือง โดยมีการรณรงค์ให้คนผิวดำทั้งหมดเลิกใช้บริการรถสาธารณะอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายสัปดาห์ จนบริษัทรถเมล์ประสบกับความขาดทุนอย่างหนักเพราะลูกค้าส่วนใหญ่เป็นคนผิวดำ และมีการเดินขบวนประท้วงครั้งใหญ่ทั่วเมืองอีกด้วย เหตุการณ์ดังกล่าวนี้ได้ลุกลามไปตามเมืองอื่นๆอีกหลายเมืองจนในที่สุดก็เกิดกระแสการเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิคนผิวดำ และต่อต้านกฎหมาย Jim Crow ครั้งต่างๆอีกมากมายหลายเหตุการณ์ และนับแต่นั้นมาเช่นกัน ที่การเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องสิทธิของคนผิวดำได้เริ่มเข้มข้น โดยเดินไป

ในทิศทางเดียวกันมากขึ้นจนนำไปสู่ความสำเร็จในที่สุด กระทั่งได้มีการยกเลิกกฎหมาย จิม โครว์ ลง และร่างกฎหมายสิทธิมนุษยชนฉบับใหม่ ซึ่งมอบสิทธิให้แก่คนผิวดำมากขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๖๕ แม้ว่าการต่อสู้ของคนผิวดำจะยากเย็นเพียงใด และใช้เวลานานเท่าใด หรือคนผิวดำจะต้องเสียชีวิต ถูกคุกคาม ถูกคุมขังจากการเรียกร้องไปมากมายเพียงใดก็ตาม ในที่สุดพวกเขาก็ประสบความสำเร็จ ซึ่งอาจจะไม่มีทางประสบความสำเร็จไปถึงขั้นไหนๆได้เลย ถ้าหากว่าไม่มีไฟกองแรกที่จุดขึ้นโดยสตรีผู้มีจิตใจอันอาจหาญที่ชื่อ โรซา พาร์คส์ ผู้นี้ ผู้มีความหาญกล้าต่อต้านระบบที่ไม่ชอบธรรม กระทั่งต่อมาในภายหลังเธอก็ได้รับมอบเกียรติยศให้เป็น **“สตรีบุคคลแรกแห่งสิทธิมนุษยชน”** และ **“มารดาแห่งการเคลื่อนไหวเพื่อเสรีภาพ”** ซึ่งได้รับจากสถาบันต่างๆอีกมากมาย เป็นบำเหน็จความกล้าหาญให้แก่นาง

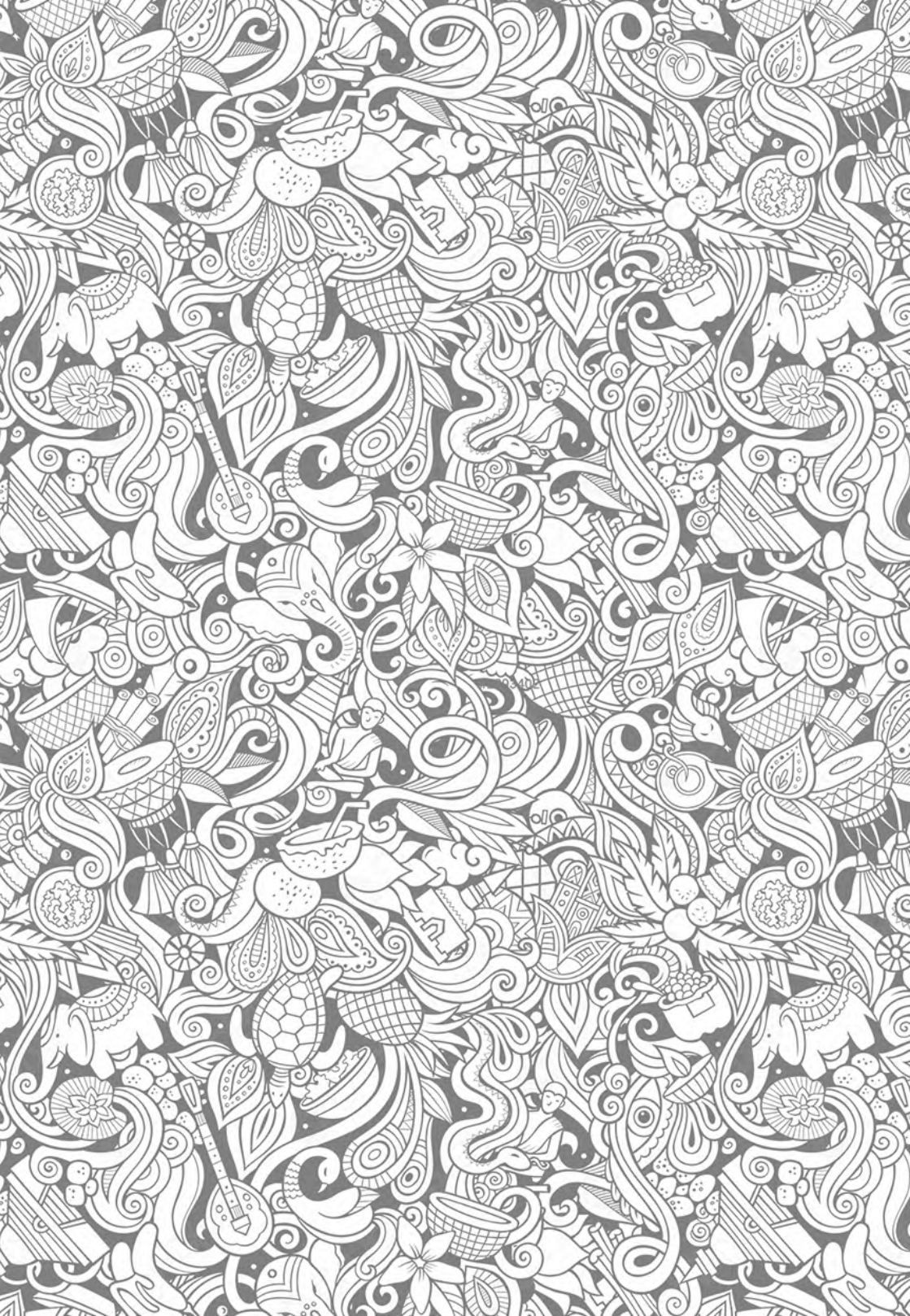
นอกจากสตรีที่ถูกยกตัวอย่างขึ้นมานี้ ยังมีสตรีอีกมากมายหลายชนชาติ หลายกลุ่มอาชีพ และหลายๆสถานะด้วยกัน ที่เป็นสตรีผู้มีความโดดเด่นทั้งในผลงานและความกล้าหาญของพวกนางอีกนับเป็นจำนวนมาก แต่ส่วนใหญ่มักกล่าวถึงกันแต่สตรีชาวตะวันตกมากกว่า มีจำนวนน้อยมากที่จะกล่าวถึงสตรีชาวตะวันออก อาจเป็นเพราะบันทึกเกี่ยวกับประวัติของสตรีทางฝั่งตะวันออกปรากฏออกสู่สากลน้อยมาก หรือที่มีก็กระต่อนกระแต่น และขาดหลักฐานอ้างอิงจนไม่สามารถนำมากล่าวกัน ในประวัติศาสตร์สากลได้ ในหนังสือเล่มนี้จึงขอหยิบยกประวัติชีวิตและผลงานของเหล่าสตรีฝั่งตะวันออกคืออนุทวีปอินเดีย ที่มีการกล่าวถึงกันมากกว่าเป็นสตรีผู้มีความโดดเด่นในประวัติศาสตร์ รวบรวมเอามาเล่าไว้ให้รู้จักและศึกษาเท่าที่จะสืบหาประวัติมาได้

พนิดา ตระกูลเอก

“เราจะต้องไม่มีความหวาดกลัวต่อสิ่งใดๆก็ตาม
หากเราเชื่อว่าสิ่งที่กระทำอยู่นั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง”
โรชา พาร์คส

*Mahapajapati
Gotami*

พระมหาปชาบดี โคตมี

พระมารดาเลี้ยงของเจ้าชายสิทธัตถะ
ผู้เป็นภิกษุณีรูปแรกในพระพุทธศาสนา
และบรรลุเป็นพระอรหันต์

พระมหาปชาบดีโคตมี คือพระนามของพระชนนีชู้ใน พระนาง
สิริมหามายา พระมารดาของ เจ้าชาย สิทธัตถะ โคตมะ ซึ่งในภายหลัง
ก็คือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า หรือ พระโคตมพุทธเจ้า พระศาสดาของ
ศาสนาพุทธ ซึ่งทั้งพระนางสิริมหามายา กับ พระมหาปชาบดีโคตมี นั้น
เป็นพระธิดาใน พระเจ้าอัญชนะ กับ พระนางยโสธรา เจ้าผู้ปกครอง
แคว้น โกลิยะ ที่มีเมืองหลวง คือ เทวทหะ โดยมีพระเชษฐา ๒ องค์ คือ
พระเจ้าสุปปพุทธะ กับ พระเจ้าทณทปาณิ พระนางสิริมหามายา นั้น
ได้อภิเษกกับ พระเจ้าสุทโธทนะ เจ้าผู้ปกครองแคว้น สักกะ ซึ่งมีเมือง
หลวง คือ กบิลพัสดุ์ เมื่อ พระนางสิริมหามายา ทรงพระครรภ์และใกล้